

Ryska Finlands

Hä vi talan?

I sitt interpellationsuttalande om de små hjälpsändningarna till Norge framhöll statsrådet Gjøres

att, ehuru varuförsörjningen i Sverige fortfarande är förhållandevis knapp på åtskilliga områden, skulle dock en liberalare licensgivning vara möjlig, varigenom hjälpsändningarna till Norge kunde ökas. Detta är säkert riktigt. Men om varuknappheten i vårt land dock är ganska kännbar, hur har man då kunnat lova, att Sverige skulle ställa tillräckliga livsmedel till förfogande åt Finland, i händelse detta land gjorde separatfred med Ryssland? Gång på gång har från finskt håll visats, att landet lyckats om än med svårighet klara sin livsmedelsfråga under kriget, emedan Tyskland försett landet med sådana förnödenheter. I det finsk-tyska handelsavtalet har Tyskland ånyo förpliktat sig att leverera samma kvantitet livsmedel som under tiden för föregående avtalet. Om Sverige, som det påstås, på ovan angivna villkor, utfäst sig att förse Finland med livsmedel, måste denna utfästelse innebära, att en genom separatfred utebliven leverans från Tyskland skall till fullo ersättas från svensk sida. Medger vår varuknapphet detta? Statsrådet Gjøres uttalande tyder ingalunda därpå. Man gnäller i svensk press över finsk mörkläggning. Herr Järte och andra bälde rådgivare få icke veta tillräckligt mycket om vad den finska regeringen och Mannerheim tänka och göra. Vore det inte lämpligt avkräva våra egna vederbörande en förklaring hur det förhåller sig med löftet att ersätta de tyska livsmedelsleveranserna till Finland?

Forts. på sid. 2

sitiv handling. Hade den svenska krigsmakten ingripit och sida vid sida med den finska gjutit sitt blod för det fria Nordens sak, kunde vi haft rätt att uppträda som rådgivare, om än icke i den pöckande och oförskämda ton, som nu anslås. Begriper man icke här i Sverige vilket intryck detta språk skall göra i Finland? Är det avsiktligt man vill fjärma vårt östra broderfolk från den nordiska orienteringen? Det ser inte bättre ut. Att västmakterna jubla åt den "svenska" hållningen är icke underligt. Det är deras ärenden man går.

I så gott som samtliga morgontidningar för torsdagen tillrådes Finland att draga sig ur kriget. Ordalagen äro så lika att man anar officiöst ursprung eller påverkan genom de hemliga konferenserna som utrikesministern då och då håller med den välsinnade pressen, såsom Aftontidningen, G. H. T. och hela raden av sant fosterländska blad. Ja Stockholms-Tidningen, som tidigare gång efter annan avvisat vissa kollegers opåkallade rådgivarskap i förhållande till Finland, uppträder nu själv som tilltagsen konsult och omtalar att den svenska regeringen "tillrätt den finska att ta chansen och göra sitt bästa för att återställa freden och neutraliteten"! Så har Finlands sak alltså blivit vår, att svenska regeringen manar Finland till underkastelse. Att den statskonsten har en förespråkare i Svenska Dagbladet är klart. Där föres nu mot Finland ett oförskämdare språk än i någon annan tidning, om man undantar Ny dag. Det är uppenbart att ett dylikt uppträdande å svensk sida icke gör den effekt i Finland som man inbillar sig. Den blir rakt motsatt. Finlands regering har riksdagen enhälligt bakom sig. Båda dessa statsmakter vilja fred men icke underkastelse. Viljan att stå upprätt, att värja landets frihet och självständighet med orubbade gränser har hårdnat på sista tiden i Finland. Bakom denna vilja står också den finska välrustade armén och dess överbefälhavare Mannerheim. Det är en förmåtenhet utan gräns att en samling små korridorpolitiker i Sverige taga sig för att kräva åtydning för en beskäftighet, som saknar varje moraliskt och politiskt berättigande. Som Sverige har skött sig i förhållande till Finland har det ingen talan.

Forts. från sid. 1

Man skulle också vilja fråga: med vad rätt tar sig Sverige och dess likriktade press talan mot Finland? Har Sverige bistått sitt östra broderland i dess kamp för sitt liv på ett sådant sätt, att vi officiellt eller genom en informerad press äro berättigade taga ton mot Finlands regering och folk, därför att detta folk icke underkastar sig de ryska "fredsvillkoren"? En handfull svenska frivilliga ha tappert och offervilligt gjort vad de förmått för att i någon mån avtvå skammen för vår uraktlåtenhet att bistå Finland. Utrikesministerns ord under vinterkriget, att Finlands sak är vår blev aldrig annat än ett tomt talesätt, utan po-